

Voor het eerst sinds 2008 verkeert de wereld in een monetaire transitieperiode. Dat is altijd even wennen voor beleggers, maar ook spannend omdat zulke periodes gekenmerkt worden door onzekerheid en volatiliteit. **De hoge schuldenlast werkt daarbij als een blok aan het been.**

Tussen de 10 en 30 procent, zoveel zijn verschillende aandelenindices in de VS en Europa gezakt sinds het begin van dit jaar. Daarmee zijn de beurzen zo'n beetje terug op de niveaus die we hebben gezien aan de vooravond van de uitbraak van de coronapandemie. De langetermijnrentes spotten omhoog, met de Nederlandse tienjarige rente die van -0,35 procent naar inmiddels 2 procent is opgelopen. Een naar alle maatstaven indrukwekkende stijging in minder dan een jaar tijd.

De daling van de koersen, de stijging van de rentes en de algehele turbulentie die we al enige tijd ervaren, zijn vooral te wijten aan de sinds de zomer van vorig jaar stijgende inflatie in de wereld. De geldontwaarding bevindt zich op niveaus die we in het westen voor het laatst hebben gezien in de jaren zeventig van de vorige eeuw en is nog steeds in een opgaande trend. De oorlog in Oekraïne heeft die stemming uiteraard niet verbeterd.

In reactie op die trendwijziging op het gebied van inflatie, hebben de centrale banken hun uitgestipelde koers moeten wijzigen, de een wat radicaler dan de ander. Het is allemaal qua omvang niet wat het moet zijn, zoals ik schreef in *Effect 5*. Maar de richting is onmiskenbaar een andere dan die van de afgelopen vijftien jaar.

MONETAIRE TRANSITIES

zorgen altijd voor volatiliteit

OVER ENIGE TIJD KAN ONZEKERHEID PLAATSMAKEN VOOR EEN MEER MARKT-VRIENDELIJKE OMGEVING

EDIN MUJAGIĆ

is macro-econoom, gespecialiseerd in het beleid van de centrale banken, en hoofdconoom van OHV Vermogensbeheer.

MONETAIRE DROOM SPAT UITEEN

Die nieuwe koers van de centrale banken beïnvloedde op zijn beurt de stemming op de beurzen. Beleggers waren ruim een decennium gewend aan het zeer ruime monetaire beleid en waanden zich daardoor in een wereld waarin dat beleid voor altijd zo zou blijven. Toen de ene na de andere centrale bank aangaf dat dat tijdperk voorbij is én de daad bij het woord voegde, spatte die idyllische monetaire droom uit elkaar.

Door de stijgende langetermijnrentes, het vooruitzicht op een

lange serie renteverhogingen en de gevolgen van de oorlog in Oekraïne, nam de vrees voor een groeivertraging en een recessie toe. De Wereldbank waarschuwde zelfs voor een periode van stagflatie, een situatie waarin de economie stagneert en de inflatie hoog blijft.

NIEUWE REALITEIT

Wat we al enkele maanden meemaken, is mijns inziens dan ook het beste te omschrijven als een aanpassing van beleggers en markten aan een nieuwe realiteit. Het is een situatie die velen tot voor